

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XXVII. Terra Sublaci, aliquæ Oppida, & loca, intra ditionem Subiacen, antea
subjecta, a temporali dominio & jurisdictione Monasterii præfati, &
Abbatum eximuntur, & Cameræ Apostolicæ, quoad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1753.

1753.

& singula in ea contenta & expressa, & a Nobis per eam, ut præferatur, sancita, voluta, & ordinata, Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum litterarum Nostrarum tenore confirmamus, & approbamus, eisque perpetuum & inviolabile præsentis Nostræ perpetuè valituræ Sanctionis robur & firmitatem adjicimus; atque iterum & ex integro ea omnia & singula, in omnibus & per omnia, juxta præinsertam Schemulæ seriem, continentiam, & tenorem, eadem Apostolica auctoritate statuimus, volumus, & ordinamus; eademque ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, perpetuè observari & exactissimè impleri jubemus, atque præcipimus.

§. 27. Mandantes propterea dilectis Filiis, Nostris, S. R. E. Cardinali Camerario, dictoque Causarum Curia Camera Apostolicae Auditori Generali, ejusque Assessores, & Auditoribus, ac Locumtenenti in Criminalibus, pro tempore existentibus & futuris, aliisque, ad quos pertinet, seu pertinebit in posterum, ut præmissa omnia & singula observent, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quodcumque spectabit, exactissimè observari faciant; inobedientes vero opportunis juris & facti remediis coercerent & compescant, tam ex Officio, quam ad instantiam Advocati Pauperum, Procuratoris Fisci, Commissarii Camerae, & Procuratoris Pauperum pro tempore existentium, seu Partis querelantis, & aliorum, quorum interest; omni & quacumque appellatione, sive recurfu, adversus præmissorum observantiam & executionem forsan interponendis, omnino postpositis, & remotis.

Clauſula pro præmissorum firmitate.

§. 28. Ac decernentes præinsertam Schemulam, necnon præsentis Nostræ Litteras, perpetuè validas, firmas, & efficaces esse & fore, ac, quibuscumque juris seu facti defectibus, qui adversus illas quovis modo, seu quavis ex causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; easque propterea, omnibus & singulis impedimentis penitus rejectis, ac nequam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, sublata præfatis omnibus, aliisque quibuslibet aliter statuendi & interpretandi facultate, inviolabiliter & inconcusse observari debere: Ac irritum & inane decernentes, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deroſatio contrariis.

§. 29. Non obstantibus omnibus iis, que in ipsa præinserta Schemula non obtinere volumus, & quibusvis aliis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ejusdemque Tribunalis facultatibus, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 30. Nalli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, roboris adjectionis, sanctionis, ordinationis, iussionis, præcepti, mandati, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Siquis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Pont. Anno 14. die prima Octobris 1753.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, Kalendis Octobris, Pontificatus Nostris Anno Quartodecimo.

D. Cardinalis Passioneus.

J. Datarius.

V I S A

De Curia J. C. Boschi.
Loco + Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Terra Sublaci aliæque Oppida, & loca, intra ditionem Ecclesiasticam sita, Monasterio S. Scholasticæ Sublacen. antea subiecta, a temporali dominio & jurisdictione Monasterii præfati, & Abbatum eximuntur, & Camera Apostolicae, quoad temporalem hujusmodi jurisdictionem & dominium, applicantur & incorporantur, præservatis Monasterio ac Abbatibus jurisdictione spirituali, necnon e molumentis a præfata temporali jurisdictione promanantibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

COMMENDATAM Nobis unâ cum Suprema Ecclesiæ & Republicæ administratione omnium Populorum Apostolicæ Sedis temporali Dominio subditorum felicitatem pro viribus promovere cupientes; quum hanc potissimum ex eo pendere non ignoremus, ut optima regiminis forma inter illos stabilatur, per quam in mutua animorum concordia, ab omni tumultu, rixa, & perturbatione remoti, & in debita erga eandem Apostolicam Sedem fide ac devotione, continentur; nec alias omisimus, nec unquam omitendum Nobis esse censuimus, ad saluberrimum hujusmodi finem obtinendum, providentiæ Nostræ studia, & potestatis Nobis tradita plenitudinem interponere, ubicumque rerum necessitatem id postulare noverimus, & ad propositum publicæ utilitatis augmentum opportune expedire.

Pontificis curia, ut S. R. E. Subdici in re. glo ordine, & mutua concordia perficiantur.

§. 1. Huic autem instituto Nostris, & recti regiminis rationi deesse Nobis videretur, nisi nunc temporali gubernio Terræ Sublaci, aliarumque Terrarum, Castrorum, & Locorum intra fines temporalis Ditionis S. R. E. consistentium, & a Monasterio, Abbatia nuncupato Sanctæ Scholasticæ Sublacen., Ordinis Sancti Benedicti, Nullius Diocesis in Districtu Urbis, dependentium, quod quidem variis perturbationum generibus & sæpe aliis, & Pontificatus etiam Nostris tempore non femel agitata fuisse doluimus, paternâ sollicitudine consuleremus.

Peculiaris providentiæ requiritur pro locis Monasterio Sublacen. in temporalibus subiectis.

§. 2. Cumque Monasterium prædictum, quod bonæ memoriæ Joannes Baptista, dum viveret, Episcopus Albanensis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spinola nuncupatus in Commendam ad sui vitam ex concessione & dispensatione Apostolicis obtinebat, illius Commenda per obitum dicti Joannis Baptiste Episcopi & Cardinalis illius ultimi possessoris Commendatarii cessante, vacaverit, & vacet adhuc ad præfens; facile Nobis fuit, hujusmodi vacatione durante, cognoscere, dictam Sublaci Terram, cum aliis prædictis Terris, Castris, & Locis ab eodem Monasterio dependentibus, quæ hætenus non solum spirituali, verum etiam temporali dicti Monasterii, illiusque Abbatis seu Commendatarii pro tempore existentis, jurisdictioni immediate subiectæ atque subiecta extiterunt, non alia meliori & magis proficua gubernii forma regi posse, nec Hominum sibi degentium tranquillitati & commodis melius provifum fore, quam si eadem Sublaci, & alia Terræ, Castra, & Loca prædicta, præviâ illarum & illorum a dicto Monasterio, illiusque Abbate, seu Commendatario hujusmodi, quoad temporalem in illis jurisdictionem, dimembratione & segregatione, immediato Sedis & Camera Apostolicæ dominio perpetuo subicerentur, & annecterentur.

Nec alia magis idonea dignoscitur quam eorum subiectio immediate jurisdictioni Sedis Apostolicæ.

XXVII.

1753.

Ideo Pont. separata à dicto Monasterio jurisdictione in Sublaci, aliisque Terris in statu Ecclesiastico consistit.

Præservata tamen Jurisdictione Ecclesiastica, ac jure venandi, & piscandi, ac etiam Jurisdictione temporali in Locis extra Ditionem Sanctæ Sedis.

Ac Jurisdictionem temporalem separatam, cum universo Sanctæ Sedis immediato temporali dominio consolidat.

§. 3. Habita igitur super his diligenti consideratione, ac omnibus & singulis maturè pensatis, Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, prædictam Terram Sublaci, cum aliis Terris, Castris, & Locis hujusmodi annexis, & a sæpedito Monasterio dependentibus, ut præfertur, intra tamen fines præfatæ Ditionis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sitis, quæcumque hæctenus temporali simul & spirituali jurisdictioni, ac forsan proprietati, directo dominio, & superioritati dicti Monasterii, illiusque Abbatis & Commendatarii præfati, subiectæ & subiectæ extiterunt, quarum & quorum omnium & singularum ac singulorum denominationes & vocabula, cum earum & eorum situationibus, Territoriis, eorumque extensionibus & confinibus, præsentibus pro expressis & singulariter nominatis & specificatis haberi volumus, (salvis tamen integrè, & absque ulla diminutione, ac in perpetuum dicto Monasterio, illiusque Abbati, seu Commendatario pro tempore existenti Jurisdictione Ecclesiastica & spirituali super prædictâ Sublaci, aliisque Terris, Castris, & Locis annexis & dependentibus prædictis, illarumque & illorum Clero & Populo; ac salvo etiam privilegio & jure privato tam venandi, quam piscandi, eodem modo, quo Abbates dicti Monasterii Commendatarii pro tempore existentes hujusmodi privilegio ac jure gavisi sunt, & gaudere consueverunt; nec non salvâ jurisdictione spirituali simul & temporali, ac proprietate, dominio, & superioritate super qualibet alia Terra, ac quolibet alio Castro, & Loco, extra Ditionem temporalem ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sita, ac sito, & ab eodem Monasterio quomodolibet dependente), ex nunc, & de cætero, ac perpetuis futuris temporibus, quoad temporalem in illis jurisdictionem, ab ejusdem Monasterii ejusque Abbatis, & Commendatarii pro tempore existentis jurisdictione, ipsarum tenore præsentium, separamus, dividimus, & disjungimus; prædictamque Sublaci, aliasque Terras, Castra, & Loca hujusmodi, quoad dictam temporalem in illis jurisdictionem, ad præfatam Sedem, & Cameram Apostolicam, earumdem præsentium vigore, avocamus, eique perpetuò applicamus, appropriamus, & incorporamus, ac cum supremo ejusdem Sedis & Cameræ dominio, & reliqui illius immediata temporali Ditione consolidamus.

§. 4. Decernentes, omnimodam temporalem jurisdictionem, nec non proprietatem, seu directum dominium, ac etiam superioritatem super dictâ Sublaci, aliisque Terris, Castris, & Locis, ut præfertur, separatim, divisim, & disjunctis, deinceps & perpetuo penes Sedem & Cameram prædictam residere debere, neque prædictum Monasterium, ejusque futuros Abbates, & Commendatarios, aliquod jus & actionem aliquam super illis habere, aut præterdere posse; ad quorum effectum omnes & singulas utriusque sexus Personas ex prædictâ Sublaci, aliisque Terris, Castris, & Locis hujusmodi oriundas, & in eis respectivè degentes, præsentis, & futuras, ab omni jurisdictione, potestate, auctoritate, subjectione, dominio, gubernio, & superioritate temporali Abbatis & Commendatarii dicti Monasterii pro tempore existentis, ejusque Officialium & Ministrorum, ac à qualibet vassallagii, clientelæ, fidelitatis, & cujuscumque alterius servitutis, ratione temporalis jurisdictionis tantum debitorum, præstatione; ita ut Personæ, ut præfertur, oriundæ, & inibi degentes, deinceps quoad temporale regimen & gubernium, aliaque præmissa, non alium, quam Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem & Cameram

prædictam, recognoscere, eique parere debeant, etiam perpetuò liberamus, eximimus, & absolvimus.

§. 5. Et quoniam alia quædam intra fines prædictæ Ecclesiasticæ Ditionis forsan existunt Terræ, seu Castra, & Loca jurisdictionalia, a proprietate ac directo dominio seu superioritate ejusdem Monasterii dependentia, quæ ab aliquibus in feudum, vel censum, & recognitionem tenentur, & possidentur; Si quando illa & illa, ob non solum canonem, censum, aut recognitionem, seu ob servitia non præstita, aut pacta non servata, vel ob lineam finitam, aut alio quovis titulo & capite, jam nunc devoluta esse, aut in posterum devolvi contingat; Nos illas, & illa, quæ scilicet intra prædictæ Ditionis fines dumtaxat, ut præfertur, existant, quoad directum dominium & temporalem jurisdictionem hujusmodi, non amplius ad dictum Monasterium, sed ad ipsam Sedem & Cameram Apostolicam, ex nunc prout ex tunc, perpetuo devolvi & reverti, & ex tunc prout ex nunc devoluta censei, volumus, statuimus, & declaramus.

§. 6. Cætera verò non jurisdictionalia bona, seu jura, & prædia rustica aut urbana, in dictis Terris, Castris, & Locis, quoad temporalem jurisdictionem, ut præfertur, separatim, ac respectivè applicatis, & incorporatis, illorumque Territoriis, existentia, quæ aliàs a dicti Monasterii Abbatibus & Commendatariis in emphyteusim, seu livellum, aut locationem, vel alio titulo, aut nomine, quibusvis Personis concessa, vel aliàs ex juribus ejusdem Monasterii possessa dignoscantur, si quancumque ex quovis capite devolvi contingat, aut etiam si eadem ob delictum Fisco subjienda & applicanda forent, volumus & declaramus, eidem Monasterio, ejusque Abbati & Commendatario pro tempore existenti, quoad directum & utile dominium, perpetuo reservata esse & censei; adeoque eadem pro tempore ad Monasterium ipsum, ejusque Abbatem & Commendatarium, devolvi & reverti statuimus & decernimus.

§. 7. Quod si, circa aliqua bona hujusmodi, ex statutaria forsan dispositione, seu ex contractu, aut privilegio, vel aliàs, id juris obtineat, ut Vassallis ejusdem Monasterii dumtaxat in emphyteusim, livellum, aut censum concedi, aut locari, vel in favorem eorundem renovari soleant, aut debeant: Volumus, & statuimus, ut posthac eisdem, non amplius ut Vassallis ipsius Monasterii, sed tanquam eorundem Terrarum, & Castrorum seu Locorum originariis, & incolis, Nobis, ac dictæ Sedi, & Cameræ Apostolicæ subiectis, Nostriisque, & Successorum Nostrorum Vassallis, servatâ tamen in reliquis omnibus formâ in similibus concessionibus, locationibus, & renovationibus servari solitâ, concedi, locari, & respectivè renovari pergant.

§. 8. Cæterum omnes, & singulos dicti Monasterii fundos, agros, vineas, domos, palatia, aliaque bona, fructus, redditus, & proventus, flumina, rivos, ac molendina, & Fullonicas, Juraque universa, & emolumenta in illis, & ex illis percipi solita, canones etiam, census, recognitiones, laudemia, regalia, vectigalia, portoria, decimas, præstationesque reales, aut pecuniarias, seu personales, quæcumque in dictis Terris, Castris, & Locis, ab eodem Monasterio, ut præfertur, separatim, ac respectivè applicatis, & incorporatis, ac etiam ut supra devolvendis, consistunt, seu ex eisdem, vel ex personis ibidem degentibus, non in vim solius jurisdictionis temporalis, ejusque exercitii, sed vigore statutorum, aut conventionum, vel privilegiorum, seu consuetudinum dicti Monasterii, percipi, & solvi

Bona jurisdictionalia dicti Monasterii a iis in censu concessa, in casu devolutionis, eidem Sanctæ Sedi applicat.

Bona vero non jurisdictionalia, in simili casu Monasterio adjudicat.

Bona per Monasterium originariis concedenda, eidem sed non uti subditis Monasterii, concedi debere declarat.

Decernitur omnia bona & fructus Monasterio, non ratione temporalis jurisdictionis spectant, ad illud ut antea pertinere debere.

conferuerit, nullatenus sub præfati separatione, divisione, dismembratione, ac respectivè applicatione, appropriatione, & incorporatione comprehendi, sed eidem Monasterio, futurisque pro tempore illius Abbatibus, & Commendatariis similiter perpetuo reservata esse, & ceteri; ita ut prædicti Abbates, & Commendatarii illis omnibus uti, frui, & gaudere, dictosque fructus, redditus, proventus, præstationes, & emolumenta quæcumque, & undecumque, præterquam ex dicta temporali jurisdictione, & illius exercitio provenientes, & provenientia, percipere, exigere, & levare, ac in suos dictique Monasterii usus, & utilitatem convertere, liberè, & licitè perpetuò possint, & valeant, prout alii ejusdem Monasterii Abbates, & Commendatarii hætenus potuerunt, ac etiam debuerunt, & fecerunt; earundem præsentium tenore decernimus, & expressè declaramus.

Emolumenta temporalis jurisdictionis scilicet exprimenda, & eorum usum præscribendum, sibi reservat.

§. 9. Ne autem futuris temporibus dubitari aut contrahere contingat, quam ex dictis emolumentis, seu præstationibus, aliisque proventibus, & redditibus, ex jurisdictione temporali prædicta, ejusque exercitio proveniant, & consequenter sub præfati dismembratione, separatione, & applicatione comprehensa, vel contra eisdem Monasterio, ac Abbatibus, & Commendatariis reservata sint, & ceteri debeant; simulque pateat, qua lege ac methodo dictarum Terrarum, Castrorum, atque Locorum regimen atque gubernium in temporalibus deinceps procedere & administrari; & quæ ratione occurrentes expensæ ac sumptus pro eodem temporali gubernio & regimine, exigantur, supportari, & erogari debeant; Nos ipsi hæc omnia in peculiari Scheda Nostri Motus proprii, eadem infra scriptâ die Nostri manu signata, latius declaravimus, & opportunè præscripsimus; quam quidem Schedulam, uti partem integram præsentium, & tanquam iisdem præsentibus de verbo ad verbum insertam haberi volumus, & juxta declarationes in eadem expressas, quoad præmissa, judicari & ceteri, atque omnia & singula in eadem præscripta & ordinata plenissimè adimpleri, ac perpetuò observari præcipimus & mandamus.

Clausula pro præmissorum firmitate.

§. 10. Denique tam præsentibus Litteras, quam dictam Schedulam & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis aliquid interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, seu causa, propter quas eadem præsentibus emanaverint, satis adductæ & verificatæ non fuerint, aut ex quovis capite & titulo, etiam læsionis, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci minime posse; Sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Camera Apostolicæ prædictæ Clericos, ac ejusdem Camera Thesaurarium Generalem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: Et quidquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, fel. rec. Symmachi, & Pauli Secundi, & aliorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, nec non Joannis VII., Gregorii IV., Nicolai I., Joannis X., Benedicti VI., Benedicti VIII., Honorii III., Gregorii IX., Alexandri IV., Bonifacii etiam IX., ac forsitan aliorum, super temporali jurisdictione dicti Monasterii, illiusque Abbatis, & Commendatarii pro tempore existentis, Roma-

norum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, Constitutionibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibusque Conciliis editis, ac unâ, de jure quæsito non tollendo, & alterâ, de dismembrationibus & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, Nostri, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon dicti Monasterii fundatione, & donationibus ei forsitan factis, & quorumvis Piorum Testatorum dispositionibus, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris, quæcumque etiam Apostolica auctoritate & liberalitate, eidem Monasterio, illiusque Abbatibus, Superioribus, Conventui, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoscumque etiam Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Sedem prædictam, etiam ad Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum quorumcumque Principum instantiam, seu illorum contemplatione & intuitu, etiam motu simili, ac consistorialiter, vel aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes; ad præmissorum effectum, latissimè, & plenissimè, ac specialiter & expressè harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem præsentibus Nostri Litteras ad formam Constitutionis recol. mem. Pii PP. IV., in Camera Apostolica, illiusque Libris registrari, ac earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, aliisque Locis solitis & consuetis Urbis, appendi & publicari debere. Ipsarum verò Litterarum exempla, etiam impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, & Sigillo cujuscumque Curie Ecclesiasticæ, aut Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obsignata, eademque fidem promereri, quæ ipsis præsentibus præstaretur, si originaliter exhibitæ forent vel ostensa.

Pont. mandat præsentem Constit. in Camera Apost. registrari & publicari, ac transumptis illius si dem haberi.

§. 13. Nulli ergo omnino Hominum liceat, paginam hanc Nostrearum separationis, divisionis, disjunctionis, avocationis, applicationis, appropriationis, incorporationis, consolidationis, liberationis, exemptionis, declarationis, statuti, præcepti, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Sanctio penalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, Septimo Idus Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quartodecimo.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA
De Curia J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 26. Novembris 1753.

Sub-

Dat. Pont. Anno 14. die 7. Novembris 1753.